

O některých deskách lze psát hned, u jiných musíte počkat, zda se poselství dostaví, nebo zda poselství vydrží. U následující trojice vydrželo.

Pavla Marianová (ex Klíč, nyní Klíč-kvartet) natočila sólovou desku, tentokrát sestavenou výhradně z vlastních písní. Sama je v bookletu nazývá „šansonově laděnými“, ale to je jen nejstručnější charakteristika. V písních jsou slyšet i „klíčovské“ ozvěny, i ozvěny předchozí desky Pavly Marianové. Celkem patnáct více či méně osobních výpovědí je podpořeno citlivou instrumentací muzikantů – přátel a spolupracovníků Pavly Marianové. Pokud jsem hovořil o „klíčovských“ ozvěnách, pak jsou to, co se týče muziky, opravdu jen ozvěny. Právě toho jsem se trochu bál, když jsem dostával desku do ruky, že to bude Klíč se sólistkou – a tato moje obava se ukázala jako naprosto lichá. Hned v první skladbě *Sukýnka* se šansonové ladění ukáže v plné síle. Zvláštní smutek či nostalgie textů jsou podpořeny i hlasem Pavly Marianové. I dramaturgicky je deska dobře vystavěna, právě úvodní

Sukýnka

má aspiraci na to být hitem. Na druhou stranu je faktem, že většina dalších písní se v rozhlasovém vysílání asi neobjeví – za to o to více budou rezonovat večer, v sešeřelém pokoji, osvětleném třeba jen svíčkou a se sklenkou vína v ruce. A texty vás inspirují i k zamyšlení nad vlastními radostmi a bolestmi. {desky 1395}

Jezinky jsou dívčí sextet, který natočil osobité verze cikánských písní na album **Čaje šukarije**. Vždycky s napětím očekávám, jak se umělec zmocní folklórního odkazu a co s ním provede. V případě Jezinek to dopadlo jako mírné vítězství obou zúčastněných – tedy folklórního hudebního materiálu a interpreta. Dámy si písně upravily ke svému obrazu, netlačí se nenásilně do romsko-folklórní pozice, zůstávají spíše v mezích uhlazenější kavárenské interpretace a ta jim i písničkám sedne. V některých případech si doplnily i „český“ text vcelku vkusně a s citem. Velmi dobře si počínají při vedení vokálů, zejména sborových či vícehlasých. Ostatně a capellový zpěv je jejich silnou stránkou, což dokazuje takřka celá tato deska. Potěšení pro ty, kteří mají rádi civilní a přitom profesionální přístup k folklóru, který neznásilňuje osobností interpreta. {desky 1411}

A do třetice pohled na Slovensko. Skupina **Romanika** natočila album **V hlbinách**. Přináší poměrně komplikovanou syntézu ovlivnění slovenským folklórem a výrazných autorských a interpretačních ambicí folkového souboru a trochu se to tluče. Hned první

Huslistka

je toho dokladem. Pak se to trochu zlepší, ale ta pokora a invence, patrná z předchozí desky, je tady trochu utlumena a na odiv je více stavěno instrumentační, aranžérské a pěvecké umění interpretů. Na druhou stranu je co poslouchat a

Ildico Kraicová

, sólová zpěvačka, se do písní pokládá vši silou, a že hlasový fond na to má. Kompletně textovala Eva Luka, jak je to s hudbou jsem bohužel na bookletu nikde neobjevil. V některých okamžicích skupina koketuje i s jistou formou kavárenského bratislavského šansonu. Najdeme i dvojici méně komplikovaných skladeb, které vás roztančí -

Hoja-Gundža-Hoja

Radosti a bolesti v hlbinách a jedna k tomu

Napsal uživatel Miloš Keller
Sobota, 20 Srpen 2016 23:15

a

Som tvoja žena

. Z desky budete trochu rozpolceni, ale za poslech stojí, život v ní je. Hodnoceno 6 body v roce 2014. {desky 1344}